

когато дойдохъ въ Капернаумъ, пристѣпихъ при Петра тѣзи които берѣхъ *оливъ-тъж* по двѣ драхмы за *храмъ-тъж*, и рекохъ: Вашій учитель не плаща ли двѣ-тѣ драхмы? Казува *Петръ*: Плаща. И като влѣзе въ къщи прѣдвари го Исусъ та му рече: Какъ мнишь *ты*, Симоне? Царіе-тѣ на земѣ-тъж отъ кои зематъ данькъ или бирь: отъ свои-тѣ ли сынове или отъ чужденцы-тѣ? Казува му Петръ: Отъ чужденцы-тѣ. Рече му Исусъ: Като е тѣй, сынове-тѣ сж свободни. Но за да ги не соблазнимъ, иди на море-то, и хвърли вхдицъ, и пръвъ-тъж рыбъ която ся закачи, измѣни ѣж, и като растворишь уста-та ѣ, ще намѣришь единъ статирь; земи го и дай имъ *го* за мене и за тебе.

ГЛАВА 18.

1 Въ онова врѣме дойдохъ ученици-тѣ при Исуса, и казувахъ: Кой е най голѣмъ въ царство небесно? А Исусъ по-выкма едно дѣте, та го постави посрѣдъ тѣхъ, И рече: Истинъ ви казувамъ, ако ся не обърнете, и бѣдете като дѣца-та, нѣма да влѣзете въ царство небесно. И тѣй, който смири себе си като това дѣте, той е най голѣмъ въ царство небесно. И който пріеме едно таквози дѣте въ мое име, мене пріима. *А* който соблазни одного отъ тѣзи малки-тѣ, които врзуватъ въ мене, за него по добръ бы было да ся окачѣше на вратъ-тъ му камыкъ водениченъ, и да потыгнѣше въ дълбины-тѣ на море-то.

7 Горко на свѣтъ-тъ отъ соблазни-тѣ; защото неизбѣжно соблазни-тѣ ще дойдѣтъ; *а* горко на оногозъ чловѣкѣ, чрѣзъ когото соблазни-та дохожда. И ако ты соблазнява рѣка-та ли или нога-та ти, отсѣчи ги, и хвърли *гы* отъ себе си; по добръ ти е да влѣзешъ въ животь-тъ хромъ или клосенъ, а не съ двѣ рѣцѣ и съ двѣ нозѣ да бѣдешъ хвърленъ въ вѣчный-тъ огонь. И ако ты соблазнява око-то ти, извади го и хвърли *го* отъ себе си: по добръ ти е съ едно око да влѣзешъ въ животь-тъ, а не да имашъ двѣ очи и да бѣдешъ хвърленъ въ пыкъль-тъ огненный.

10 Гледайте, да не прѣзрите одного отъ тѣзи малки-тѣ; защото ви казувамъ че ангели-тѣ имъ на небеса выижгы 'гледать лице-то на Отца моего, който е на небеса. Защото Сынъ чловѣческій дойдѣ да спасе погынжло-то. *А* Какъ ви ся

вижда? ако нѣкой си чловѣкъ има сто овцы, и ся изгуби една отъ тѣхъ, не оставя ли деветдесеть-тѣ и деветъ на горы-тѣ, и отхожда да търпи изгубенъ-тъж? И ако ся случи да *ѣж* намѣри, истинъ ви казувамъ че ся радува за неѣж повече нежели за деветдесеть-тѣ и деветъ не изгубены. Така не е по волѣ-тъж на Отца вашего, който е на небеса, да погыне единъ отъ тѣзи малки-тѣ.

15 *А* ако ти съгрѣши братъ ти, иди и обличи го между тебе и него самичкыъ; ако ты послуша, *а* спечалилъ си брата си; Но ако ты не послуша, земи съсь себе си още одного или двамѣ; *а* за да ся подтвърди всяка дума чрѣзъ уста-та на двамѣ или трима свидѣтели. Ако ли ги не послуша, кажи *това* на церквѣ-тъж; че ако и церквѣ-тъж не послуша, *а* нека ти бѣде като зычникъ и мытарь.

18 Истинъ ви казувамъ, *а* каквото вържете на земѣ-тъж, врзано ще бѣде на небо-то; и каквото развържете на земѣ-тъж, развързано ще бѣде на небо-то. *А* Какъ ви казувамъ че двамѣ отъ васъ ако ся съгласятъ на земѣ-тъж за всяко нѣшо, което бы да попросятъ, *а* ще имъ бѣде отъ Отца моего, който е на небеса. Защото дѣто сж двамѣ или трима събрани въ мое име, тамъ съмъ азъ посрѣдъ тѣхъ.

21 Тогази пристѣпи Петръ при него и рече: Господи, до колко пѣти ако ми съгрѣши братъ ми, да му прощавамъ? *а* до седмъ пѣти ли? Казува му Исусъ: Не ти казувамъ до седмъ пѣти, *а* но до седмдесеть пѣти по седмъ. За това царство небесно е уподобено на чловѣкъ царь, който поиска да прѣгледа съчѣть съсь слугы-тѣ си.

24 И когато начнѣ да прѣсмѣнгува, докара-хъ му единъ длѣзникъ отъ десеть хиляды таланта. И понеже имаше да *гы* плати, повелѣ господарь-тъ му *а* да продадѣтъ него и женѣ му и дѣца-та му, и вничко що имаше, и *облѣгъ-тъ* да ся плати.

26 Паднѣ прочее слуга-та, кланяше му ся и думаше: Господи! имай търпѣние къмъ мене, и ще ти платѣжъ вничко. И смили ся господарь-тъ на тогози слугѣ, пустихъ го и прости му заемъ-тъ. Но шомъ излѣзе тойзи слуга, намѣри одного отъ сослужители-тѣ си, който му бѣ длѣженъ сто пѣнязи; улови го та го давѣше и казуваше: 29 Плати ми това що *ми* си длѣженъ. Паднѣ прочее сослужитель-тъ му на нозѣ-тѣ му, моляше му ся и казуваше: Имай търпѣние къмъ мене, и вничко ще ти платѣжъ.

с Мар. 9; 33.

е Гл. 10; 42. Лук. 9; 48.
 д Мар. 9; 42. Лук. 17; 1, 2.
 е Лук. 17; 1. 1 Кор. 11; 19.
 ж Гл. 26; 24.
 з Гл. 5; 29, 30. Мар. 9; 43, 45.
 и Псал. 34; 7. Зах. 13; 7 Евр. 1; 14.
 і Евр. 1; 14. Лук. 1; 19.

к Лук. 9; 56. 19; 10. Иоан. 3; 17. 12; 47.
 л Лук. 15; 4.
 м Лев. 19; 17. Лук. 17; 3.
 н Іак. 5; 20. 1 Пет. 3; 1.
 о Втор. 17; 6. 19; 15. Иоан. 8; 17. 2 Кор. 13; 1. Евр. 10; 28.
 п Рим. 16; 17. 1 Кор. 5; 9.

2 Сол. 3; 6. 14. 2 Иоан. 10.
 р Гл. 16; 19. Иоан. 20; 23. 1 Кор. 5; 4.
 с Гл. 5; 24.
 т 1 Иоан. 3; 22. 5; 14.
 у Лук. 17; 4.
 ф Гл. 6; 14. Мар. 11; 25. Кол. 3; 13.
 х 4 Цар. 4; 1. Неем. 5; 2.